

Arrest

nr. 298 427 van 11 december 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 7 december 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 november 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2023.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 6 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Verweerder stelde, op basis van een onderzoek van vingerafdrukken, vast dat verzoeker voorheen reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Bulgarije.

1.2. Op 13 oktober 2023 verzocht verweerder de Bulgaarse autoriteiten om verzoeker, met toepassing van 18.1.b. van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013), terug te nemen.

1.3. De Bulgaarse autoriteiten willigden het terugnameverzoek in op 26 oktober 2023 en dit op grond van artikel 18.1.c van de verordening nr. 604/2013.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam 6 november 2023 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 8 november 2023 ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

1.5. Op 30 november 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Verzoeker stelde tegen deze beslissing, die hem op 30 november 2023 ter kennis werd gebracht een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.6. Bij arrest nr. 298 331 van 7 december 2023 verwierp de Raad de vordering tot schorsing van de beslissing tot terugleiding naar de grens van 30 november 2023.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient erop te wijzen dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

De in casu bestreden beslissing omvat een bevel om het grondgebied te verlaten en dient dus te worden beschouwd als een beslissing tot verwijdering, in de zin van artikel 1, § 1, 6° van de Vreemdelingenwet. Het staat tevens niet ter discussie dat ten aanzien van verzoeker op 30 november 2023 beslissing tot terugleiding werd genomen en dat deze beslissing ook *“een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel”* is. Overeenkomstig artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet iuncto artikel 39/57, § 1, derde lid van deze wet, kan een vreemdeling die *“het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is”*, in het geval er een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel is, een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid instellen binnen een termijn van vijf dagen. In voorliggende zaak heeft verzoeker echter pas op 7 december 2023 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend, terwijl hij sedert 30 november 2023 het voorwerp uitmaakt van een tweede verwijderingsmaatregel en van een beslissing tot vasthouding met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van de verwijderingsbeslissingen. De Raad kan derhalve slechts vaststellen dat de vordering niet binnen een termijn van vijf dagen werd ingediend en dat het ingestelde beroep laattijdig is.

Er dient bovendien op te worden gewezen dat verzoeker tegen voormelde beslissing van 30 november 2023 op 5 december 2023 een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend en dat de Raad, bij arrest nr. 298 331 van 7 december 2023, deze vordering reeds heeft verworpen. De Raad heeft hierbij de grieven die verzoeker aanvoerde inzake een overdracht naar Bulgarije, in het raam van de toepassing van de verordening nr. 604/2013, onderzocht en uiteengezet

waarom deze niet ernstig zijn. Door deze grieven heden – in identieke bewoordingen te hernemen – toont verzoeker niet aan dat er nieuwe rechtspunten zijn waarover de Raad zich nog niet heeft uitgesproken en miskent hij het gewijsde van het arrest nr. 298 331 van 7 december 2023. Deze vaststelling impliceert tevens dat moet worden vastgesteld dat verzoeker in gebreke blijft om een ernstig middel aan te voeren, terwijl dit een vereiste is die is voorzien in 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting is voorts nog gebleken dat verzoeker onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van zijn verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid een verzoek tot schorsing en nietigverklaring heeft ingediend en artikel 39/82, § 2, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Eenmaal een beroep tot nietigverklaring is ingediend, is een navolgende vordering tot schorsing niet ontvankelijk, [...]”

Om voormelde redenen is de vordering onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. E. VAN DER WEL

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

E. VAN DER WEL

G. DE BOECK